

EXPUNERE DE MOTIVE

URMARE A REZOLUȚIEI NR. 53/144 A ADUNĂRII GENERALE A NAȚIUNILOR UNITE – referitoare la declarația privind dreptul și răspunderea persoanelor, a grupurilor și a organismelor societății pentru promovarea și protejarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale universale recunoscute, dar și a Colocviului Consiliului Europei privind **„Protejarea și susținerea apărătorilor drepturilor omului”** - ce a avut loc între 13-14 noiembrie 2006, la Strasbourg, a unei lipse de reglementare în legislația românească, dar și a unei stări de ignorare a acestei categorii de specialiști de către guvernanți, președinție și instituțiile statului, cât și o înțelegere greșită a noțiunii de societate civilă, de ORGANIZATII NEGUVERNAMENTALE care se ocupă cu apărarea drepturilor omului, a modului de finanțare a acestor ORGANIZATII NEGUVERNAMENTALE, a gravelor disfuncționalități privind dreptul la informare al apărătorilor drepturilor omului, dar și multiplele agresiuni îndreptate împotriva acestora în cei 18 ani de democrație postdecembristă, mergând până la împiedicarea efectivă a activității acestor militanți pentru drepturile omului, prin acte de poliție politică.

Participanții la colocviul menționat au subliniat rolul inestimabil pe care îl au **apărătorii drepturilor omului - persoane, grupuri și organizații neguvernamentale, care lucrează pentru promovarea, garantarea, respectarea și apărarea drepturilor omului.**

Dintre concluziile formulate de către dl M.Thomas Hammarberg, Comisar pentru Drepturile Omului al Consiliului Europei, se evidențiază în documentul **„Obstacolele întâlnite la nivel național de apărătorii drepturilor omului”** următoarele:

- crearea unui mediu ostil apărătorilor care acționează în domeniul drepturilor minorităților și ale emigranților, ca urmare a creșterii umărului de manifestări de rasism și xenofobie în Europa;

- neanchetarea și nepedepsirea autorilor atacurilor îndreptate împotriva apărătorilor drepturilor omului;

- hărțuirea juridică a apărătorilor drepturilor omului, cum ar fi aplicarea arbitrară și selectivă a dispozițiilor legislative care duc în anumite cazuri la urmăriri penale și anchete abuzive;

- crearea unor obstacole administrative și birocratice care au legătură cu înregistrarea și funcționarea organizațiilor neguvernamentale, acest lucru incluzând și reglementarea excesivă a sectorului ORGANIZATII NEGUVERNAMENTALE și dificultatea acestora de a-și asigura o finanțare autonomă, în țară sau în străinătate, etc.,

Iar în „**Planul protejării apărătorilor drepturilor omului**”, același oficial precizează că:

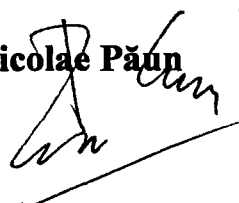
- „*Statele au obligația și răspunderea de a proteja și de a încuraja respectarea apărătorilor drepturilor omului și activității acestora, creând condiții care să faciliteze, din toate punctele de vedere, acțiunea în favoarea drepturilor omului, controlul și respectarea acestora și comunicarea informațiilor în materie. Pentru îndeplinirea acestor sarcini, trebuie ca apărătorii drepturilor omului să aibă acces la informații și libertatea de circulație, care să le permită să se deplaseze în locurile unde au avut loc încălcările și să poată vorbi cu victimele acestora;*

(...) „*Statele trebuie să se asigure că toate obligațiile și drepturile enunțate în Declarația Organizației Națiunilor Unite privind apărătorii drepturilor omului sunt încorporate în legislația națională, inclusiv dreptul la libertatea de asociere și dreptul de a primi finanțări. Statele trebuie să se asigure că mecanismele de protecție existente la nivel local, național, regional și internațional sunt accesibile apărătorilor.*”

Având în vedere cele prezentate mai sus, supun dezbaterii Parlamentului următoarea propunere legislativă.

INIȚIATOR,

Nicolae Păun

Deputat Partida Romilor “Pro-Europa”